

Verhalen van Alles of Niets

“Als je het doet vanuit solidariteit, is het al snel goed. Liefdevol is het sleutelwoord.”

5 Tanja Gerdes

In dit deel het verhaal van Tanja. Tanja woont in Arnhem, in de welvarende wijk Schaarsbergen. In 2023 kwam ze via Collectief Kapitaal in contact met Stormkamer en ging ze tijdens ‘De Salon tussen Weelde en Gebrek’ het gesprek aan over ongelijkheid. Toen had ze een groot schuldgevoel over haar bevoorrechte leven.

De cijfers van armoede stijgen, terwijl de zakken in Nederland zo diep zijn. Stormkamer wil het daarover hebben. Wat doet bestaansonzekerheid, of armoede, met een mens? Hoe zit het met kansenongelijkheid? En wat is het effect daarvan op hoe wij met elkaar samenleven?

Is dat schuldgevoel er nog steeds?

Ik zal niet zeggen dat het schuldgevoel dat ik toen had helemaal is verdwenen. Echter, ik heb de stap gemaakt van schuldgevoel naar verantwoordelijkheid nemen. Individueel kan ik het probleem niet oplossen en het heeft geen zin om op de overheid te gaan zitten wachten. Daarom probeer ik via Collectief Kapitaal mijn bijdrage te leveren.

Collectief Kapitaal, wat is dat?

In Arnhem zijn we nu anderhalf jaar bezig. We zijn begonnen met vijf mensen en inmiddels zijn dat er veertig. Iedereen deelt iets en kiest zelf wat: kapitaal, netwerk, ideeën, arbeid, zorg voor elkaar, tijd. Ongelijkheid gaat over zoveel meer dan geld. Het begon met een simpele actie: geld inzamelen en herverdelen onder mensen in de wijk Geitenkamp. Negen mensen ontvangen een jaar lang 1.000 euro per maand. Geheel op basis van vertrouwen; wij bepalen, controleren of begeleiden niet. Het heeft me wel wat reflectie gekost om te voelen dat iedereen erbij hoort. Zelfs als iemand dat geld aan drank of sigaretten zou willen uitgeven, moet daar ruimte voor zijn. Dat is ook bestaansrecht. Wij mogen niemand achterlaten.

“Alleen praten over geld doen we niet. Dat blijft ongemakkelijk.”

Wat heeft dit jou gebracht?

Los van de financiële situatie ontdek ik verrassend veel overeenkomsten met mensen aan de andere kant van de kloof. Ik voel die kloof niet meer, ik heb zelfs vriendschappen opgebouwd. Alleen praten over geld doen we niet. Dat blijft ongemakkelijk. Iemand zei laatst dat geld als een vergrootglas werkt: het versterkt het positieve en benadrukt het negatieve.

Heb je ooit bestaansonzekerheid gekend?

Nooit. Een mooi huis, muziekles, studeren; mijn jeugd was zorgeloos. Alles kon. Mijn vader was heel handig en verbouwde eigenhandig een oude boerderij in Twente, waar ik ben opgegroeid. Mijn moeder was handig met geld en ging daar slim mee om. Ook als volwassene heb ik dankzij een goed huwelijk nooit financieel iets te klagen gehad. Doordat ik door chronische vermoeidheid niet meer kan werken, had dat ook zomaar anders kunnen zijn. Daar ben ik me wel van bewust. Ik zie hoe groot dat voorrecht is. Dat voelt oneerlijk: sommigen hebben alles, anderen niets.

“Ik heb de stap gemaakt van schuldgevoel naar verantwoordelijkheid nemen.”

Wat zou je anderen willen adviseren om de kloof te dichten?

Reflecteer. Maak contact. Het voelt misschien ongemakkelijk, maar kom uit je bubbel en praat met mensen met wie je niet zo snel zou praten. Het heeft mijn leven verrijkt en mij een ander persoon gemaakt, liefdevoller. Liefdevol is het sleutelwoord. Als je het doet vanuit solidariteit, is het al snel goed. Liefdevol gaat verder.

De Ontmoeting tussen Alles of Niets
Vanaf september in het theater

Stormkamer